

OMIESZKANY (1) *part praet pass pf*

N pl subst omieszkan(e).

Sł stp: omieszkanie s.v. omieszkać, *Cn s.v.* przepelzły dzień, *Linde brak.*

Opóźniony: Też Sądy aby niebyły przez nie omieszkanie/ ale by były łądzone czafow łądzonych
UstPraw A2.

Cf **NIEOMIESZKANY, OMIESZKAĆ**

MŚ